

До Негово Високо превъзходство
Господинъ Генералъ Черняевъ

ПРОШЕНИЕ

отъ Филипъ Тотевъ

Съ прискърбие съобщавамъ на Ваше Превъзходителство за резултата на нашето предприятие.

На Ваше Високо превъзходителство не е безизвестно, че азъ се съединихъ съ господинъ Панайотъ Хитовъ и господинъ Македонски, за да действуваме заедно. Нашиятъ планъ бѣше да навлѣземъ въ Балкана и да окажемъ нѣкоя помощъ на нашитѣ братя, но по нѣкои обстоятелства Панайотъ и Македонски отстѣпиха съ четитѣ си къмъ сръбската граница. Като останахъ самъ, азъ се скитахъ съ хората си нѣколко дни по Балкана и въ края на краищата трѣбваше да последвамъ примѣра имъ, защото недостига на съестни припаси и неблагоприятното време разгониха хората ми и азъ останахъ само съ бойнитѣ припаси и 64 души. Съ тѣзи хора азъ трѣгнахъ отъ Ивановаливада на границата къмъ Зайчаръ. Тукъ намѣрихъ повече отъ 1000 българи, дошли за спасение на отечеството си. Като узнали за моето пристигане, тѣ всички пожелаха да се присъединятъ къмъ насъ и да ме избератъ за вождъ. Азъ не съмъ противъ това предложение, но неудоволствието, изказано къмъ менъ отъ страна на тукашното правителство, за това че ужъ азъ събирамъ всички българи-доброволци и ги вземамъ за себе си, и ежеминутната опасность да бжде убитъ посрѣдъ бѣлъ день отъ нѣкой мой недоброжелатель ме заставятъ да напустна Сърбия. Поради това най-покорно моля Ваше Високо превъзходителство да приемете Вашето оръжие и муниции и да се помжчите да издействувате за менъ и нѣкои отъ моитѣ хора паспорти за свободно излизане отъ Сърбия. Съ Ваше позволение азъ имамъ намѣрение да отида съ тѣзи юнаци въ Добруджа и тамъ да направя нѣщо добро за моето отечество.

Съ това оставамъ най-покоренъ слуга на Ваше Високо превъзходителство.

Като предамъ оръжието и муницията, азъ ще служа, както съмъ служилъ на народното дѣло